

R O M A,

DOOR

C. HUIDEKOPER.

I.

DE REIZE.

Nu wijkt de Rijn. — Nu hooge Alpen vluchten. —
Van 't Italiaansche meer het droomend blauw.—
Milaan, in 't wijd-gestrekt latijnsch landouw. —
Al wolken, zon, en warme windezuchten.

In d'Appenijn het blinkwit van gehuchten;
Nu glinstring, waar Carrara's steengehouw;
Dán Loekka's torens deizen, muren grauw!
Voort! Langs blauw loof door diafane luchten.

Een faun mij met de lange tocht verzoen',
O wonder, reizend over stalen staven!

Naar Roma, d'Eeuwge, roept het, om te voên
Met schoonheid, jeugd, met zingestreef te laven

't Onsterflijk Leven. Stil! Een drang voldoen:
Een groene twijg op Keats' en Shelley's graven.
